

23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

† «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)».

Γερασίμου Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων (†251).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἑπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

(διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
καθισμάτων ἡχοῦ ἑβδομάδος & συναξαρίου)

* * * * *

Τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ΄ καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha}$ Δι-Ϡ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου $\overline{\omega\alpha}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

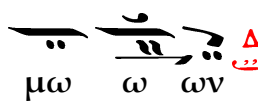
Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α σ η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

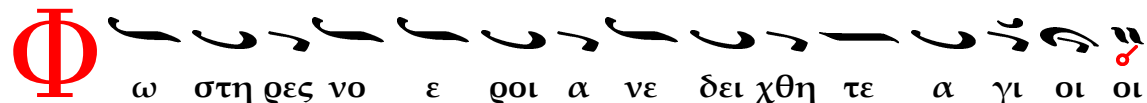
***

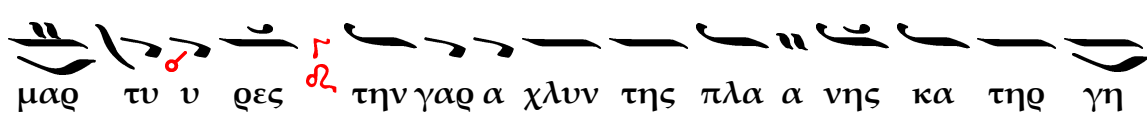
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

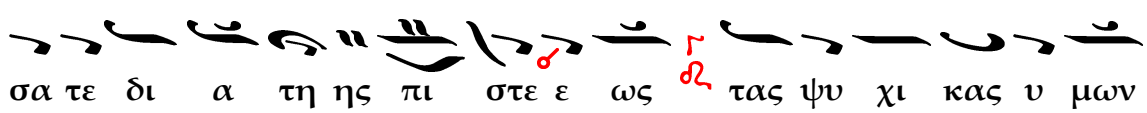
Εἶτα, εἰς τὴν ἀ' Στιχολογίαν ψάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

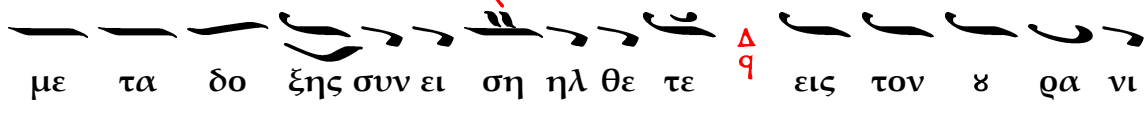
Ἔχος ^Α ^Δ Γα ρ

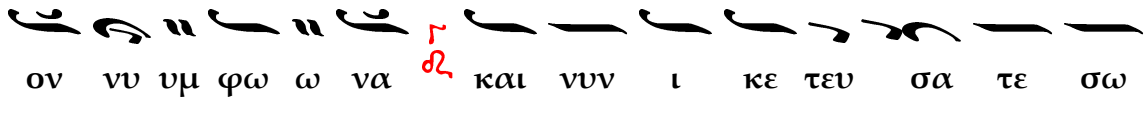

Φ ω στη ρες νο ε ροι α νε δει χθη τε α γι οι οι

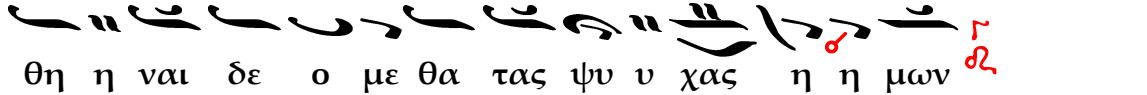

 μαρ τυ υ ρες ^ε την γαρ α χλυν της πλα α νης κα τηρ γη

 σα τε δι α τη ης πι στε ε ως ^ε τας ψυ χι κας υ μων

 λαμ πα δας ε φαι αι δρυ να α τε ^ε και τω νυμ φι ω

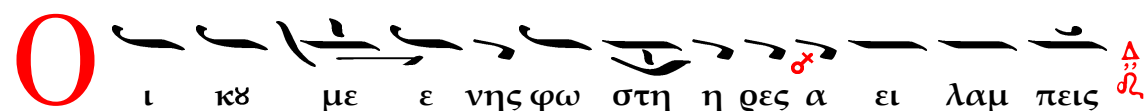

 με τα δο ξης συν ει ση ηλ θε τε ^Δ εις τον ς ρα νι

 ον νυ υμ φω ω να ^ε και νυν ι κε τευ σα τε σω

 θη η ναι δε ο με θα τας ψυ υ χας η η μων ^ε

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἔχος ^Α ^Δ Νη ρ

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ^Δ ^ε εντοις α ^ν γι οισ αυ τσ ^ε

Ο ι κς με ε νης φω στη η ρες α ει λαμ πεις ^Δ ^ε

α νε δει ει χθη τε πι ι στει μαρ τυ ρι κη Δ
22

ο ο λην α πο θε με νοι Δ
22 την ελ πι δα προς Κυ ρι ον 6
7x

και νο η τω ε λαι αι ω τσ Πνευ ματος α γι οι 6
7x

τας ψυ χι κας λα μπα α δας υ μων ε φαι δρου να τε 6
7x

ο θεν και κρα τη ρε ες νο η τοι τοις αν θρω ω ποις Γ
22

ι α α σεις προ χε οντες Δ
22 ωσ περ να μα τα ω φθητε 6
7x

Α θλο φο ροι πα α νευ φη η μοι Γ
22 πρε σβευ σα τε Χρι 6
7x

στω τω Θε ω Δ
22 των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α 6
7x

σθαι Γ
22 τοις ε ορ τα ζσ σι πο ο θω την α γι αν μνη η 6
7x

μην υ μων V
22

Τὸ προσταθὲν μουσικῶς. Ἦχος Δ
22 Νη ρ

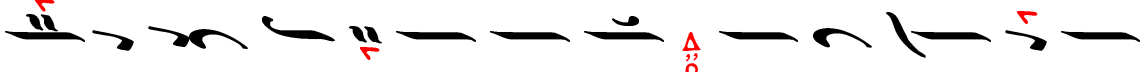
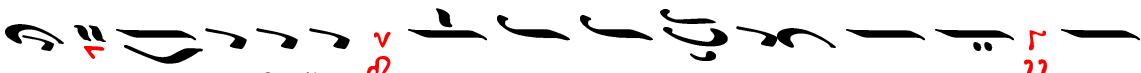

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, Δ
22 ε θαν μα στω σε εν 6
7x

ο Κυ ρι ος V
22

Δ ι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ ρι 6
7x

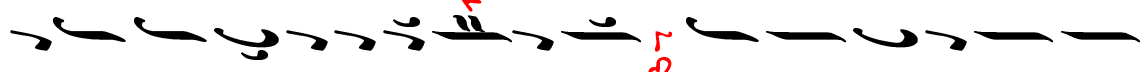
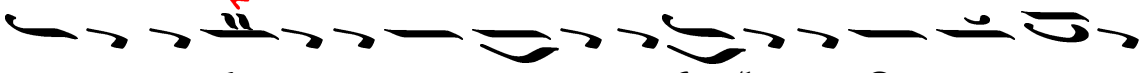

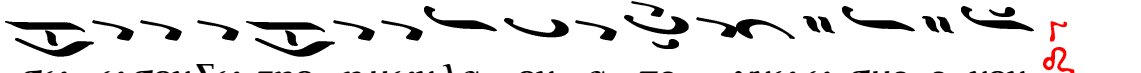
φλε ε ε κτς 6
7x α πο τε φρω ω σα ντες ορ μας και 6
7x

τας κι νη η η σεις 6
7x τσ Χρι στσ οι Μαρ τυ ρες ε ε 6
7x

 λα βον την χα ριν ^ντασ νο ο σς α πο δι ω

 ω κειν τω ων α σθε νων ^Δ και ζω ω ντες και με τα

 τε ε λς θα αυ μα τερ γειν ^Δ ο ντως θα α αυ

 μα α πα ρα δο ξον ^ν ο τι ο στε α γυ μνα ^ν εκ

 βλυ ζσ σιν ι α μα α τα ^Δ δο ξα τω μο ο νω Θε ω ω

 η η μων ^ν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'.

^νἮχος ^Δ Γα ρ

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^ν ο θα να τω τον θα

 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα

 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^ν δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

 σω ω σον Σω τη ρ η μων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον ^ν

Μετὰ δὲ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ παρόντα
Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

^νἮχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας,

καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ Οἰκουμένῃ, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωματῶν τὰ πάθη τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, Ὅσίοις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

* * *

[Εἶτα ἀναγινώσκωμεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου· τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκειται εἰς τὴν τράπεζαν.]

* * *

Ὁ Ν' φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἐραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τοῦ ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο·

ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ ὁ β' εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν, ἐκ τοῦ Τριωδίου,

ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων,

ἔχων Ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις,

Ὁ Ἰωάννης·

ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς·

Τήρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Τὸ ΤΜΕ ὀρίζει καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας προφανῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν μοναχικῶν Τυπικῶν προβλεπομένου κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Ἄλλ' ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου δὲν ἔχει θέσιν, ἐφ' ὅσον οὔτε τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ ἐψάλησαν εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Θὰ ἐνεδείκνυται ἴσως νὰ προταχθῇ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὥδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, παρέλκει ἡ πρόταξις κανόνος τῆς Θεοτόκου. (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΠΙΚΟῦ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ὑποσημείωσις 1182, σ. 615)

Ῥδὴ α'. Ῥχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάροχμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμψασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁραῖον κἂν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἡ γὰρ ὠραΐσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Ἔτερος Κανὼν. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἀγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἐλέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἀθλοῖς καὶ καρτερόν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Δόξα.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπώσαμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλήν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκῶς, αἰεὶ πορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεορρήμόνων προρρήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φοικτῶς.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέφας εἰς ἄνεσιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητᾶ· οὓς γὰρ αὐτὸς κατώκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεῖαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευθεὶς ὁ δαίλιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Εἰρμός ἄλλος. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πρὶν τῆς Εὐᾶς τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν εὐθηνούντων· καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν, ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Δόξα.

Τῶν ἡμερῶν ἢ ἀπαρχή, τῶν ἀγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας, Χριστιανὸς ἑαυτὸν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταία, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαριζόντων αἰεί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερόρως κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ὅμοιον.**

Μαξιμίνου θωπείαις μὴ ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτουσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· Φωτοδόχε ἀκήρατε, δῖωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχοῦμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητῆς κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐνενηκονταεννέα μαρτύρων. (†251)

Στίχ. Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων,
Βραβεὺς στεφάνων· θνήσκει λοιπὸν τῷ ξίφει.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων,
Διὰ ξίφους τέμνουσι πενηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυντιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὀρμώμενος, ὠραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρός, καὶ φοβερός ἐν πολέμοις, πατὴρ μὲν Ἑλληνας, μητὴρ δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάτος, τῶν τῆς μητρός παραινέσεων ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ βοήθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου ἑαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὐ μὲν μαχαίρα παίων, οὐ δὲ δόρατι βάλλων, οὐ πρότερον ἀνήκεν, ἕως οὗ πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπεὶ κατὰ ῥοῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προὔβη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἔπλει.

Φθάσας δὲ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται ὑπὸ θεοῦ Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς ῥάβδου, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανείς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλόν, καὶ εὐρὼν πλοῖον, ἀνήλθε ἐπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ὄρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρός, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατῴκει σπήλαιον· καὶ κατηγήσας αὐτόν, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδοὺς αὐτῷ καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἔπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἑκατὸν ἐνενηκοντα ὄντων τὸν ἀριθμόν, εἰς Μυτιλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα θεασάμενος καὶ θανοῦσαν

αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννεά. Ὁ δὲ Ἡγεμῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον μαθὼν, αὐτίκα παρέστησεν ἅπαντας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἐδάφους τείνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἅγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δομετίου τοῦ Φρυγός, ξίφει τελειωθέντος. (†361)

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,
Ὅργᾶ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1088)

Στίχ. Νίκων τὴν κλῆσιν καὶ νικητὴς τὴν πράξιν,
Γέγονε παθῶν ἡγούμενος Σπηλαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ, ἀσκήσαντος ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Νέρεχτα ἐν Ῥωσίᾳ. (†1384)

Στίχ. Χερσὶ πορίζων τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν βίου,
Οὐδενὸς Παχώμιος νῦν ἔχει χρεῖαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιανοῦ ἀ', ἐπισκόπου Ῥοστῶβ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1481)

Στίχ. Ὁ Βασιανὸς πολλοὺς ναοὺς ἐγεύρας,
Ἐκτισε καὶ ἄκτιστον ἐν χώρᾳ ζώντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ δικαίου Βασιλείου τοῦ ἐν Μανγκαζέα τῆς Σιβηρίας. (†1602)

Στίχ. Θῦμα ἀθῶον δεινῆς συκοφαντίας,
Γέγονε Βασίλειος μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὀσιομάρτυρος Λουκᾶ τοῦ ἀγιορείτου, ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Λουκᾶς Ὅσιος, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους πέλει,
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Ἑλένης, μοναχῆς τοῦ κοινοβίου Ἀναλήψεως Φλωρόφσκ ἐν Κιέβῳ. (†1834)

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἐορτάζομεν.

Στίχ. Τροφῇ κολλύβων, ἐστιᾶ Τήρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεὶς ἀπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, μετὰ Κωνσταντίου τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱόν, τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, καὶ ἀπὸ

Χριστοῦ εἰς εἰδωλολατρείαν μεταθεμένου, διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐγείρεται μέγιστος, ἐμφανῶς τε ἅμα καὶ ἀφανῶς. Ἀπειπὼν οὖν ὁ δυσσεβῆς τοῦ κολάζειν ὡμῶς, ὁμοῦ δὲ καί, ἀναφανδὸν ἀπανθρώπως, οὕτω πειράζει Χριστιανούς, αἰσχυνόμενός τε καὶ ὑπειδόμενος, ἵνα μὴ προστίθωνται πλείονες, κεκρυμμένως πῶς μιᾶναι τούτους ὁ δόλιος καὶ ἀνόσιος ἐβουλεύσατο. Ὅθεν καὶ τηρήσας, ὡς τὸ ἡμέτερον ἔθνος Χριστοῦ, κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἁγίων Νηστειῶν Ἑβδομάδα, μᾶλλον ἀγνίζεται, καὶ προσανέχει Θεῷ, τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως μετακαλεσάμενος, κελεύει τὰ πιπρασκόμενα συνήθη ὄνια ἐκ τοῦ μέσου ἀπαγαγεῖν· ἕτερα δὲ ὄνια προθεῖναι τῇ ἀγορᾷ, ἄρτους δηλονότι καὶ πόματα, τοῖς ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτοῦ αἵμασι ταῦτα πρότερον ἀναμίξαντα, καὶ ἐν τῷ φυράματι ἐκμιάναντα· ὡς ἂν, ἀπὸ νηστείας ταῦτ' ὠνούμενοι, μᾶλλον ἐν τῇ καθάρσει μιαινόντο. Αὐτίκα τοίνυν ὁ Ἐπαρχος εἰς ἔργον ἄγει τὸ προσταχθέν· καὶ προτίθησι τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ ἀλισγημάτων μεμιασμένα βρωτὰ καὶ ποτά, ἐν πάσῃ τῇ ἀγορᾷ. Ἄλλ' ὁ πάντα ὀρῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμός, καὶ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν δούλων αὐτοῦ αἰεὶ προμηθούμενος, καὶ τὰς μυσαρὰς τοῦ Παραβάτου καθ' ἡμῶν ἐπινοίας διέλυσε· τῷ γὰρ τῆς πόλεως Ἀρχιερεῖ Εὐδοξίῳ, οὐκ ὀρθῶς, καὶ ταῦτα τὸ σέβας τυγχάνοντι, ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ Τηρωνικοῦ τάγματος, Τήρωνα ἐπονομαζόμενον. Καὶ δῆτα ὕπαρ, οὐκ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, οὕτωςίπως φησὶν· Ὅσον τάχος διεγερθεῖς, τὸ τοῦ Χριστοῦ συνάγαγε ποίμνιον, καὶ κέλευε ἀσφαλῶς, μηδὲνα μηδὲν τι τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι· θυσιῶν γὰρ αἵμασι ταῦτα παρὰ τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως μεμίανται. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ διερωτῶντος· Καὶ πῶς ἂν ῥάδιον εἶη τοῦτο, τοῖς μὴ εὐπόρως οἴκοθεν ἔχουσι, μὴ ἀπὸ τῶν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι; Ὁ Ἅγιος, Κόλλυβα χορηγήσας, φησὶν, αὐτοῖς, τὴν ἔνδειαν παραμύθησαι. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ ἀγνοοῦντος, καὶ τί ἂν εἶη ταῦτα, διαπυθνομένου, τὰ Κόλλυβα; ὁ μέγας Θεόδωρος φησὶ· Τὸν ἐψητὸν σῖτον· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐν Εὐχαΐταις λέγειν εἰώθαμεν. Ἐξακριβούμενος δὲ ὁ Πατριάρχης, τίς ἂν εἶη οὗτος ὁ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ προμηθούμενος; Ὁ Ἅγιος αὐθις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Θεόδωρος, ἔφη· Ὁ παρ' αὐτοῦ βοηθὸς ὑμῖν ἀρτίως ἀποσταλείς. Διεγερθεῖς οὖν εὐθέως ὁ Πατριάρχης, καὶ τῷ πλήθει ἀναγγείλας τὰ ὀραθέντα, καὶ οὕτω διαπραξάμενος, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἀλύμαντον τῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ παραβάτου διετήρησεν ἐπινοίας. Ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐνέδραν ἐπιδῶν ἐλεγχθεῖσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἀνύσασαν, καὶ ἱκανῶς αἰσχυνθεῖς προβληθῆναι καὶ πάλιν τὰ συνήθη τῇ ἀγορᾷ προσέταξεν ὄνια. Ὁ μὲν τοι τοῦ Χριστοῦ λαός, τῆς Ἑβδομάδος ἤδη ἐπιτελεσθείσης, τὴν εὐχαριστίαν ἀποτινοῦντες τῷ εὐεργέτῃ καὶ Μάρτυρι, κατὰ τόδε τὸ Σάββατον, διὰ Κολλύβων, τὴν αὐτοῦ μνήμην γεγηθότες ἐποίησαν. Ἐκτοτε οὖν οἱ πιστοί, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο τὸ θαῦμα ἀνανεούμενοι, ἵνα μὴ ἐξίτηλον τὸ τοσοῦτον ἔργον τοῦ μάρτυρος τῷ χρόνῳ γένηται, τὸν μέγαν Θεόδωρον διὰ Κολλύβων γεραίρομεν. Τοῦτον δὲ τὸν μέγαν Θεόδωρον ὁ δυσσεβῆς Βρίγγας, ἐπὶ Μαξιμίνου ἐμαρτύρησεν, αἰκισθέντα πρότερον, εἶτα τὸν νεῶν τῆς θεᾶς ἐκείνων ἐμπρήσαντα, καὶ τοῖς πέννησι τὸν κόσμον αὐτῆς διαμερισάμενον· τινῶν δὲ καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἐλθόντων καὶ μεταθέσθαι βουλομένων αὐτόν, καὶ συμβουλευόντων, οὐκ οὐκ ἠνέσχετο. Πολλὰ τοίνυν παθῶν, ὕστερον καμίνου ἀναφθείσης μεγάλης, κατ' αὐτῆς ἀκοντίζεται· μήτε δ' ἐξ ἐκείνης παθῶν, ἐν μέσῳ ταύτης τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σῶ τῶ ψι
στῶ ο ο προ φητης Αβ βα κῆμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα σου υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ὄ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α σ

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησαυ τει δα γαρ α πο τει νυν μα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τει και
το ε λε ος αυ τει εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βη με νοι σαυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

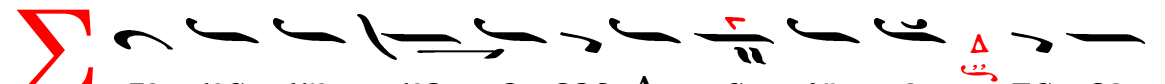

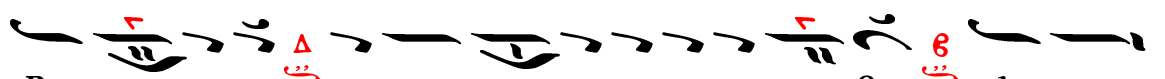

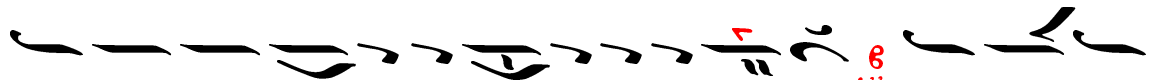

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

 βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

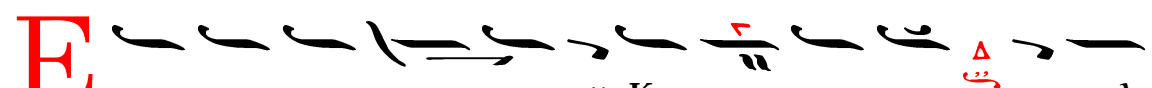
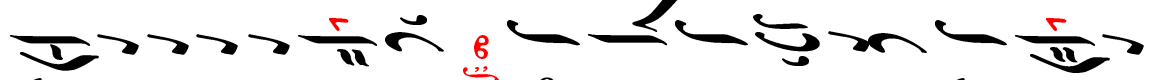

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

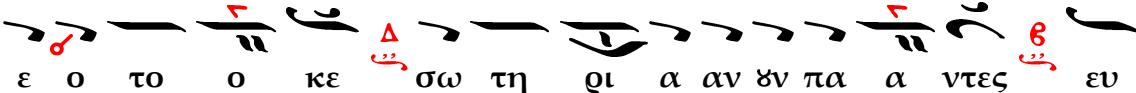

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ.

 Σ τε φα νη φο ο ρος Α α γι ε πα ρε

 στως συ υν Α γγε ε λοις τω τϑ Χρι στϑ ϑ νυν

 Βη η μα τι και φω τος τϑ ϑ ε κει ει θεν πλη ρϑ

 με νος Α α θλο φο ο ρε την ει ρη νη ην τω κο ο

 σμω α δι α λει ει πτως πρε ε σβευ ε και η

 μιν σω ω τη ρι ι αν τοις ευ σε βω ω ω ω ως την

 φω σφο ρον μνη μην σϑ ε ε κτε λϑ ϑ σι Θε ο δω

 ρε πα νο ολ βι ε Μαρ τυς η γλα α ι σμε ε

 νε

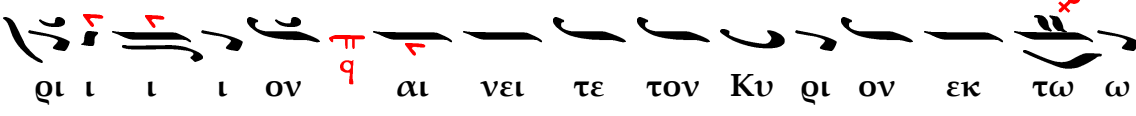
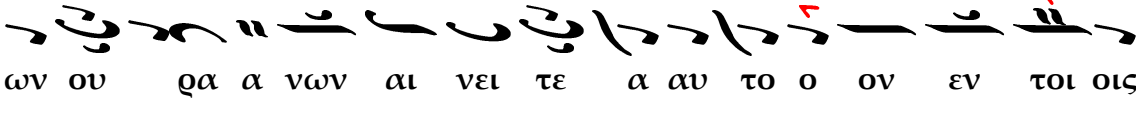
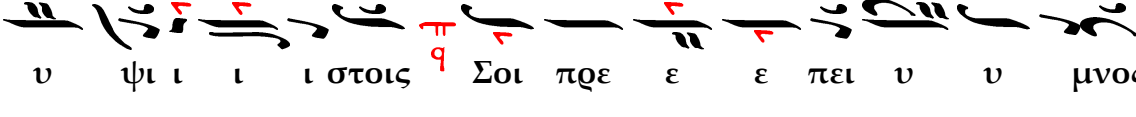

Θεοτοκίον.

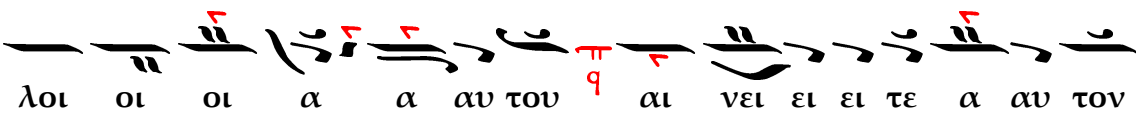
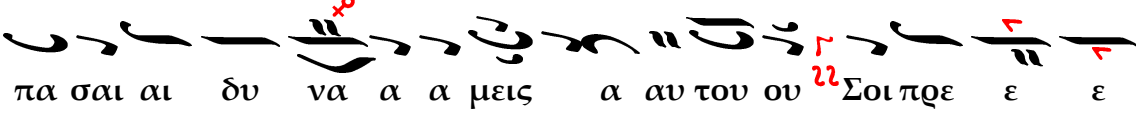

 Ε ν τη γα στρι ι σϑ Κυ υ ρι ος α πολ

 λυ με ε νον κο ο σμον φθο ρας α να κα λε ε σα

 σθαι βϑ λη θεις ω ως περ οι οι δεν ε σκη νω σε Θε

 ε ο το ο κε σω τη ρι α αν θν πα α ντες ευ

 ρο ντες εκ βο ω ω μεν σοι χαι ρε το τϛ ϛ Α

 γγε ε λϛ πα νευ κλε ε ε ε ε ες γυ ναι ξιν

 εν πα σαις ευ λο ο γη με ε νη και γαρ χα ραν ε

 κυ υ η σας πα ση τη οι οι κϛ με ε νη

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἄσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α Πα
γι ω συ νη ης δω ω ω ρε ε α και

πλτος θει ει ει ει α ας ζω ω ω ης πε φα νε
 ε ρω ω σαι τω κο ο σμω ω θε ο ο δω ω ω
 ρε Χρι στος γα αρ ο ο σο ο φε την μνη η η
 μη η ην ε δο ο ξα α α α σεν εν η συμ φω νως
 οι πι ι στοι γε γη θο ο τε ε ες υ υ μνη ο ο
 μεν τς α γω ω να αστωνπο ο ο νω ω ω ν ο ο

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων
 αι ω νων α μην

Θε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη η βλα στη σα σα τονκαρ ποντης ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα των Α θλο
 φο ο ρσ και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας ημων

***

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πάσχα

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι

ι στοις Θεω και επι γης ειρη η νη εν ανθρω

ποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε προσκυνου

μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δια

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιοος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου ^{π (τρεις)}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος Δι-θ.

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τει κει σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σον τας ψυ χας η μω ω ν

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτῆρος

σωσον η μας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν Ἀγγέλων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν Ἀγγέλων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Πρεσβείαις τῶν Ἀγγέλων σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σε σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και αι

παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (144'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (144'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
λθ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ
εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

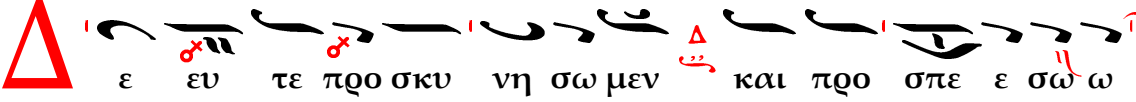

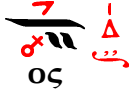
***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

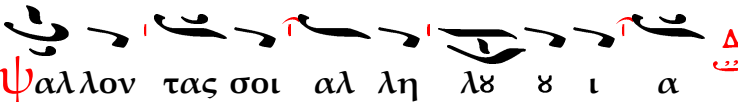
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

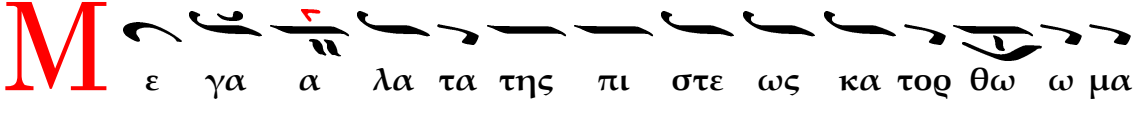
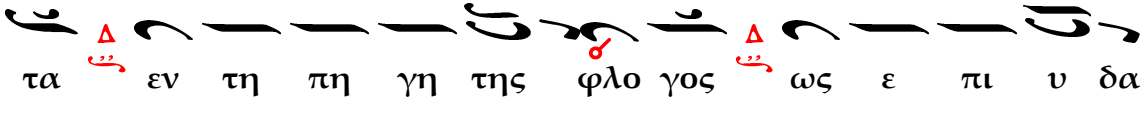
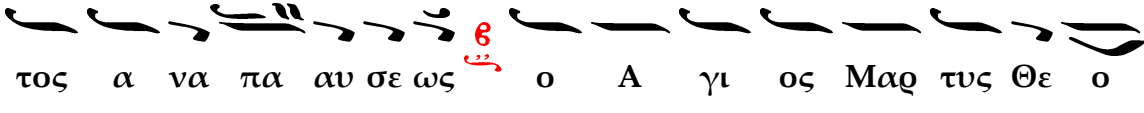
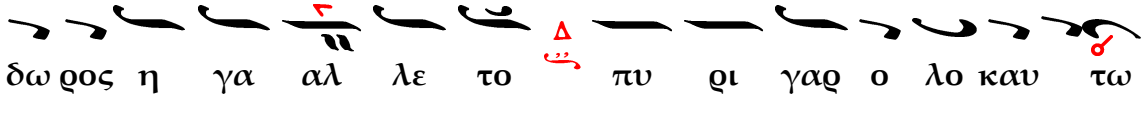
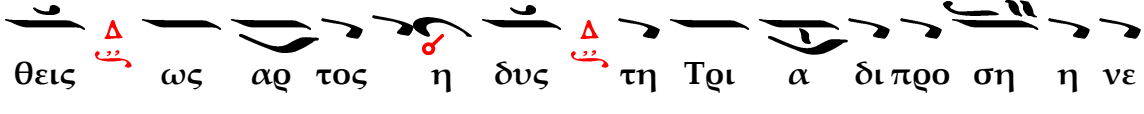
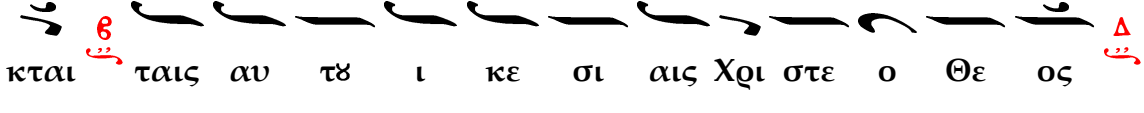
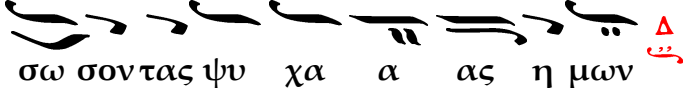

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος Δι-θ

 Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα

 τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

 τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο

 δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω

 θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε

 κται ταις αυ τσ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος

 σω σον τας ψυ χα α ας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Πιστιν Χριστῶσει θωρακα ενδον λαβων εν
κααρδια αστασ εναντι ασδυναμεις
κατεπατησας Πολυαθλε και στερησεν οραν
ωστε φθηναι ωνιως ωσαυτη ητος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυντε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετημη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν ηπροστατευουσα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε ησον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α να α

α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο

ος

E ε ε λε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θου ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Ἐσκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θου ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ ὁ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ

ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς α').

ᾠχος Δι

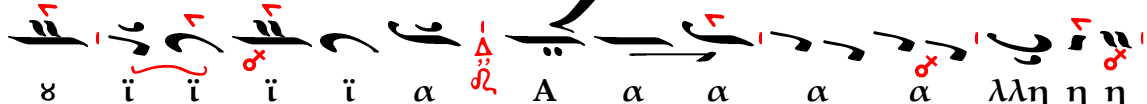
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις

 αυ λαις τθ Θε ς η μων ε ξαν θη η η η

 σθ ς ς ς σιν

 Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ ς

 ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α α α α α

 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Ἀ΄ Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (β΄ 23-28, γ΄ 1-5).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν
 σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες
 τοὺς στάχους. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν
 τοῖς σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε
 ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
 Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς
 οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν
 αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον
 ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν
 συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.
 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα
 κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην
 ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείρε εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Ἔξεστιν τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν
 σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς
 μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν,
 λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ
 ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.
(Ζήτηε αὐτὸ τῇ ΙΖ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κ' 46-47, κα' 1-4).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἄσπασμους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

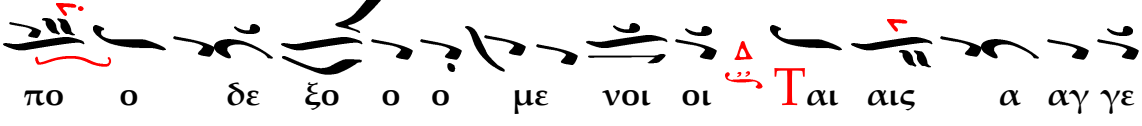
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

 ε ε ε ε α

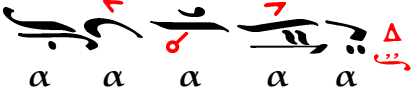

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως **Τ**δο ο ρυ φο

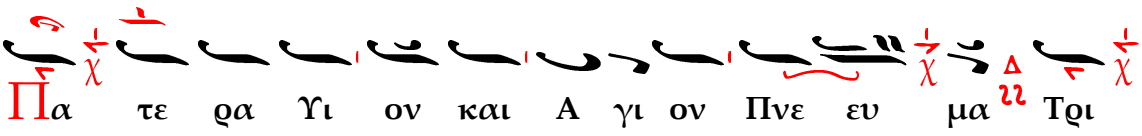

 ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

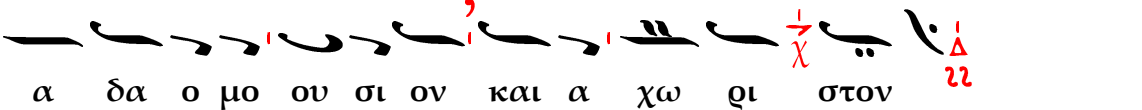

 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι

 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιστοις

Αμηνηην

Αμηνηνην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

σται αι αι ^{Κε} ε σται αι δι ^{Δι}
 χι ^{Κε} ^{Πα} χι ^{Ζω}
 η ε ε σται αι
 δι ^{Ζω} και αι αι αι αι ε σται
 δι και αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος ^{Ζω} α ^Χ λιε ε ςα λιε ςα λιε
 λιε ςα ςα λιε ςα λιε ε ε ε λιε ςα ςα
 λιε ε ε λιε ςα ςα λιε ε ε λιε ςα α λιε ςα α
 ςα α λιε ε ^{Ζω} Αλ λη λου ου ου ου ςου ου ου ου
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

ᾠχος Δι-θ

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιναλη
θηαδιαιρετον Τριαδαπροσκυνησεν
τες αυτηγαρημας εεσωσεεν

ᾠχος Δι-θ

Πληρωθηητωστομαημωναινεσε
ως ο Κυριε οπως ανυμνησωμεντηνδοο
ξαν οτι ηξιωσας ημας τωνα
γιων ομασχειν μυστηριων τηρησον
ημας εντωσωαγιασμωνωοληντηνη
μεεραν μελετωνταστηνδικαιοσυνην ο
Αλληλα Αλληλα Αλλη
λαλαα

***

Μετά την όπισθάμβωνον εϋχήν.
ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ
Άπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-ϑ

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Κοντάκιον.

Αυτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Πι στιν Χρι στῶ σει θω ρα κα εν δον λα βων εν
κα αρ δι α α στας ε να ντι ας δυ να μεις
κα τε πα τη σας Πο λυ α θλε και στε φει ς ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ἡ πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν
και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτιρ μω ω ω

ων
π ρ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτός, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, οὗ τὸ διὰ τῶν κολλύβων θαῦμα ἐορτάζομεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

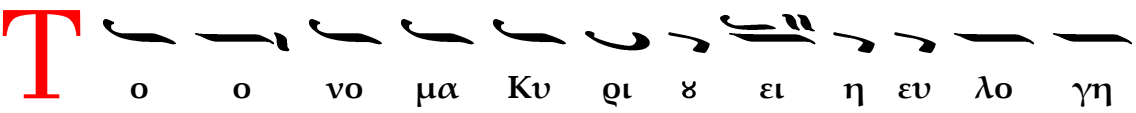
Εἶτα·

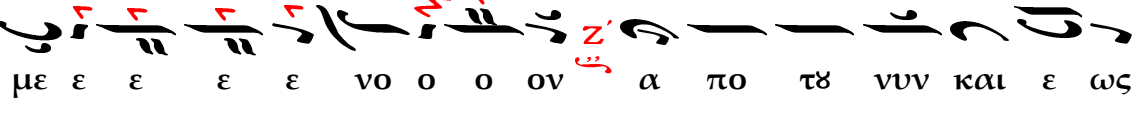
Ἦχος Δι - θ

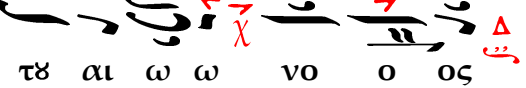
Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἥ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ
 ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ
 τῇ μνήμῃ τοῦ ἐορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ'
 αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ
 σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ
 προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται
 νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν
 πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ
 ἀγίου Θεοδώρου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ
 ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ
 νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμφάλλωνται τὰ
 χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».